

CORONA

ESSAYS 2SE3

CORONA

ESSAYS 2SE3

INDHOLD

Corona åbner nye døre.....	Side 7
Karantænens balance	Side 11

CORONA ÅBNER NYE DØRE

Isabella og Celina

Mennesket er indrettet således, at vi jagter anerkendelse både fra os selv og ikke mindst fra omverden. Samfundets struktur og opbyggelse prøver, at få det enkelte individ til hele tiden, at forbedre sig selv og sine evner - herunder også at sætte større og større krav til sig selv og hvad man som menneske kan yde. For mange verdenslande fylder den økonomiske vækst i samfundet betydeligt meget og dermed skabes konkurrence. Men hvad sker der når hele den økonomiske mekanisme går i stå og der nu er rig mulighed for, at sætte livet i perspektiv? og hvilken betydning har dette for det enkelte menneske i samfundet samt vores klode?

Coronakrisen har skabt splid, splittelse og frustrationer for mange i landet og har dermed fyldt en stor del i mange menneskers liv. Men hvad har coronakrisen egentlig haft af konsekvenser for den ellers aktive dansker? For en del mennesker har corona gjort, at de er gået et gear eller to ned. Det har givet rig mulighed til, at den enkelte har kunne stoppe op, fra den ellers travle hverdag hvor kravene til sig selv blev højere og højere for hvert år - til at kunne slappe af, og mærke sig selv og at sanse kan være berigende at opdage. Men giver dette anledning til, at lære mere om sig selv og sine egne grænser? Den, for mange, travle hverdag som oftest starter forfra uge eft-

er uge, er blevet sat på “stand by” for de fleste danskere. Den nye dagligdag er en god mulighed til at stige ud af hamsterhjulet, som mange danskere løber rundt i, med flere hundrede kilometer i timen. Nogle vil sågar mene det er tvang. Men en ting, som er sundt for de fleste.

I den travle hverdag flyver timerne afsted, og inden man får set sig om, at klokken mange, og man har stadig ikke fået hentet børnene eller handlet ind til aftensmad.

Så hvis man skal prøve at vende coronakrisen til noget positivt, så giver den mange timer derhjemme, i selskab med dem som man har valgt at leve sit liv med. Har man mange ufærdige projekter, er corona også en god lejlighed til at få dem ordnet. Tiden er i hvert fald ikke en undskyldning længere. Men giver dette så bedre anledning til at kunne fjerne blikket fra telefonen og kigge vores medmennesker i øjnene?

Teknologien nu til dags gør det udfordrende for den enkelte person altid at kunne føle sig god nok, og mærke efter, hvordan man i virkeligheden går og har det. Det er blevet en naturlig ting, at gemme sig bag sin skærm og passe sig selv. Men hvad sker der egentlig, når vi mennesker bliver konfronteret med virkeligheden, og dens uretfærdigheder?

En del af os har højst sandsynligt set sider af os selv og vores tætteste under corona, som vi aldrig havde troet vi skulle stå ansigt til ansigt med. Og hvordan tackler man lige sådanne situationer? Vi er stort set alle sammen blevet sat på prøve, på den ene eller den anden måde. Vi er blevet tvunget til at ligge hovedet i blød, og tænke ud af boksen. Nedlukningerne i samfundet har åbnet op for, at mange nu skulle ændre tankegang og dermed tænke i andre baner - måske en kreativ øvelse for mange?

Det faktum, at verden nærmest blev sat på “stand by” med nedlukninger af utallige samfund i verdenslandene har gjort plads til,

at vores planet og dens organismer har fået lov og mulighed for at ånde og leve igen. Over hele verden ses det hvordan samfundets nedlukninger har gavnet miljøet. Menneskene er i denne periode ikke dem der fylder og dette giver nemlig mulighed for, at andet liv på jorden får mulighed for at træde i karakter. Mange dyr tør komme ud af deres skjul og himlen har aldrig været mere blå end nu grundet blandt andet flytransporten.

I Venedig er det tydeligt, at se hvilken betydning den mindre mængde af turister og bådtrafikkeringer har haft på deres kanaler som normalt er fyldt med turister. For nu er de venetianske kanalerne helt krystalklare, luften i byen er mindre forurenet grundet de færre offentlige kanalbusser samt bådtrafikken og fisk og vandmænd mærker nu deres snit til at boltre sig i kanalerne. Men kommer denne positive retning indenfor miljøet til, at holde stik efter krisen? Vil man som menneske have disse store fremskridt og forbedringer i mente - eller går man stærkt tilbage til den egocentreret livsstil?

Hermed kan det konkluderes, at coronakrisen både har skabt en positive og negative effekt på verdenslandene og samfundne - dog med en overvægt af den positive effekt. Corona har givet anledning for at det enkelte individ har kunne gå ned i gear på det personlige plan og dermed givet mulighed for, at man kan stoppe op og se sig selv omkring og kigge sine medmennesker i øjnene - en simpel handling mange måske ikke tager sig tid til i den ellers travle hverdag. Det har derudover også styrket miljøet på kloden - levende organismer har nu fået mulighed og plads til at udfolde sig, uden menneskenes store tilstedeværelse. Dette har derudover også gavnet klimaet i den forstand, at nedlukningerne har haft del i den nedsatte co2 blandt andet på grund af færre turister som bruger flytransport.

KARANTÆNENS BALANCE

Asger og Christian

Lige nu er verdenen under bevægelse. Jordens befolkning er blevet reduceret fra at være en globaliseret verden til at nationale grænser er blevet lukket ned og international kontakt er afbrudt. Men hvad får vi ud af denne eksklusion fra omverdenen? Vi ser Kina træde op og hjælper verdenen hvor USA er midlertidigt neutraliseret af deres dårlige leder, som egentlig ikke aner hvad han laver. Donald Trump har lige trukket deres årlige investeringer til WHO tilbage, fordi organisationen støtter Kina. Altså, en sundhedsorganisation støtter landet hvori virussen udbrud, det er godt nok mærkeligt. Men udover at en verdensleder ikke kan kende forskel på reality-tv og virkeligheden så kan resten af verdenen. For efter en skovbrand giver den næringsrige aske plads til nye begyndelser og liv. Klimaet er nemlig i forbedring. Luftforurening er midlertidigt lettet da man verdenen over kan se fysiske forandringer. Man kan se den blå himmel i Kinas storbyer gennem mange års overskyggelse. Men hvad er bekostningen af dette? Jordens befolkning ligger på sofaen derhjemme. De spiser mere, drikker mere og ser bare Netflix hele dagen. Så er man villig til at gå ned på ens egne bekostninger for et “greater good”, der netop er miljøet?

Lande har håndteret denne krise forskelligt, en af de store over-

raskelser er hvordan USA har håndteret det. Trump er kommet med udtalelser der slet ikke passer, disse dage, han råber af journalister og siger de producerer "fake news". Der er nogle stater i USA som allerede er i gang med at genåbne, på trods af at være landet med det største antal døde og registrerede syge. Mange er begyndt og spørger Trump hvorfor han ikke lukkede ned før, og hvorfor han ikke skaffede alle de nødvendige midler når han har haft masser tid. Man kan roligt sige at Danmark har fået et bedre udkom end USA. Vores amerikanske venner har ikke styr på deres fremtid og Trump gør bare hvad der vurderes til at være populært. Her stikker Mette Frederiksen ud. Det er selvfølgelig at hun ikke nyder at give Danmark restriktioner, men at hun er nødt til det. Danmarks befolkning er også modtagelige. Vi er ikke typerne som bare modsiger vores statsminister. Det er så også på grund af vores politiske system. I USA ender valgene altid med 51% til den ene og de resterende 49% til den anden, nogle gange behøver man ikke engang at få 51% for at vinde. Det betyder altså at USA's befolkning er splittet politisk. I Danmark er det anderledes. Fordi Danmark er et mere socialdemokratisk land kan alle mennesker få deres mening hørt. På den måde får vi andre også et indblik ind i hinandens hverdag og hvad denne krise har gjort ved os hver især. Krisen har haft sin fremtræden i mange forskellige grupper, blandt den ældre befolkning har det haft en kæmpe påvirkning for dem både fysisk og psykisk. Flere og flere ældre mærker fraværet af de mennesker de plejer og se hverdag, det kan have en stor påvirkning på det psykiske os de ældre, at de lige pludselig ikke må se deres familie og venner hvilket kan medføre at de føler sig mere alene og har den ide om at vi andre er lidt ligeglade med dem. Ligeledes er der ældre mennesker som selv har valgt og taget denne krise meget alvorligt, fordi de måske er i risikogruppen. Det har også medført at flere ældre ikke kommer ud i løbet af dagen og måske ikke for gået deres sædvanlige tur ned til supermarkedet, da dette måske er strid mod dem selv eller mod samfundet. De restriktioner der er kommet, er både med til og beskytte de ældre men også ødelægge dem. Men det er ikke kun den ældre befolkningsgruppe denne krise har ramt det er hele befolkningen som kan mærke forandringerne der sker

i det danske samfund og i hele verden. Lande har tacklet denne krise forskelligt nogle lande har slet ikke lukket ned i mens andre lande har lukket helt ned f.eks. Italien. Det har været en af de lande der blandt andet har været mest ramt af denne krise, Italien er det land der nok har den hårdeste nedlukning, hvor folk slet ikke må bevæge sig ud af døren med mindre at de skal ud og handle. I det land modsat til Danmark har det især ramt de unge som ikke måtte være ude på noget tidspunkt på dagen i hele 6 uger.

CORONA SOM FRELST ENGEL

Jonathan og Christopher

Corona pandemien har vendt en hel del om på vores hverdag, mange længes nu efter den normale hverdag og det er klart, et vanedyr som mennesket har ikke let ved så stor en omvæltning. Vores sociale liv er tæt på at være fuldstændig forsvundet og mange er i stor frygt for deres arbejde, hvis de ikke allerede har mistet det. Den lyse side af pandemien er meget svær at finde men en ting har virussen dog formået, at få det bedste frem i samfundet og mennesker. Normalt er jeg ikke typen der dagligt ser nyheder, dog fik kedsomheden mig til at følge med i tv-avisen. Noget undrede mig, efter alle de tragiske og sørgelige statistikker om det stigende dødsfald i henholdsvis Wuhan, New York og Italien, kom der pludselig et indslag, hvor de i en gård, i indre København havde besluttet sig for at synge fællessang. Umiddelbart tænkte jeg at det var fantastisk men jeg kom hurtigt i tanke om at på enhver anden dag, var det aldrig sket. Har corona virussen i virkeligheden gjort folk tættere?

Corona virussen har gjort, at det er begrænset hvem man kan være sammen med, hvor mange og hvor, men har det i virkeligheden gjort at man er tættere end normalt. Før corona havde jeg en onsdag eftermiddag siddet og spillet playstation, men her i corona tiden er jeg tit ude og gå med min familie. Det gjorde vi aldrig før corona virussen kom til Danmark. Det at man ikke har rig mulighed for at

se alle sine venner her om foråret er ikke en succes, men alligevel har jeg haft mulighed for at tage med to drenge ned og spille fodbold efter den virtuelle undervisning. Det var ikke noget vi som sådan gjorde før corona tiden. Man kan altså sige at corona virussen har sat nogle bestemte begrænsninger i hverdagen, men den har også haft en positiv indflydelse i forhold til nye vanedannelser. Corona virussens konsekvenser og begrænsninger har garanteret sat tanker i gang blandt befolkningen og efterhånden kunne man forestille sig at den danske befolkning begynder at savne den normale hverdag, hvor man er omringet af godt selskab. Nu, hvor vi har været i lockdown i omkring 2 måneder, hvor man ikke har kunne være i stand til at ses med alle ens venner og for nogles vedkommende, ikke engang holde en ordentlig 18 års fødselsdag, begynder man at tænke over hvor taknemmelig man burde være for den normale hverdag og det at man normalt har fri mulighed for at ses med dem man har lyst til og så mange man har lyst til. Corona virussen er altså også lidt af en øjenåbner, da man først nu egentlig åbner øjnene op for, hvor taknemmelig man bør være for den danske befolkning og de frie rammer. Man kan efterhånden virkelig mærke at befolkningen er ved at være trætte af lockdown og coronas begrænsninger. Forleden kørte jeg en tur forbi mindeparken og bemærkede at der var mange mennesker, de fleste stop fordelt nogenlunde efter begrænsningen med 10 mennesker af gangen, dog kunne jeg spotte flere grupper, hvor der sad en del mere end 10 mennesker og spiste sammen, hvilket er et brud på reglerne i forhold til corona. Generelt virker folk efterhånden mere ligeglade med reglerne, hvilket er et tegn på at befolkningen er træt af corona virussens begrænsninger. En ting der også krydsede mine tanker var at der var utrolig mange unge mennesker som blandt andet spillede bold og ellers bare sad og nød det gode vejr. Jeg kører tit forbi mindeparken, især på det her tidspunkt om året, og jeg plejer aldrig at se så mange mennesker i mindeparken, det er altså endnu et eksempel på at corona virussen på nogle punkter har bragt befolkningen tættere sammen. Normalt snakker jeg ikke med min underbo, i hvertfald ikke andet end når han klager over hvor højt jeg er. Men siden karantænen startede har jeg snakket med ham op til flere gange. Forleden

spurgte han min mor om vi ville låne brætspil af dem, altså den samme mand som altid virker så sur på livet og alt omkring ham, det var lidt mærkeligt. Det at ens underbo pludselig virker så venlig er en af de mindre markante ting som corona pandemien har været skyld i. Det at fabrikker, lufthavne, byer og utallige andre miljøskadende ting lukker ned gør at klimaet kan få den længe ventede pause som det manglede. Når jeg scroller igennem facebook er jeg vant til at være vidne til at se den ene person blive udstillet efter den anden, nu er det dog anderledes. Hvis det ikke er i gruppen "8270 Højbjerg" så er det i "Vores Viby" hvor der enten bliver tilbudt hjælp til ældre eller hjælp til de syge. De nye omstændigheder er uden tvivl skabt af nød, men både fra bæredygtigt og mange andre perspektiver vil det have en positiv effekt som overskygger rigtig meget af det negative.

Mange negative ting bliver hurtigt nævnt når Corona pandemien bliver bragt op, og det er der skam også grund til. Folk har dog ikke indset at pandemien også står bag en masse gode ting. Alt fra renere luft, og renere vand til tættere bolig samfund og tættere familier er alt sammen noget som Corona virussen står bag. Så er Corona virussen i hemmelighed bag alt det dårlige, en frelst engel?

CORONA LEDER TIL MINDRE LUFT- OG MILJØFORURENING

Hannah, Alberte og Clara

Covid-19 har været omdrejningspunktet de sidste 3 måneder og er en virus der er nået vidt omkring i hele verden. Men hvad har Corona-epidemien egentlig haft af indflydelse på vores klima og miljø? Analyser viser at Covid-19 reducerer luftforureningen verden over: stort set hele verdenen har skruet ned for deres produktion og alle rejser er sat på standby.

Virussen forårsagede en nedlukning og dermed et dramatisk fald i industrielle aktiviteter. Fabrikker er enten lukkede eller fungerer langt under deres kapacitet, vejtrafikken er reduceret og flytrafikken fuldt ud kollapsede. Dette betyder at manglen på turisme har tømt gaderne i overfyldte byer som Venedig, Amsterdam og New York. Selvom dette kan være dårlige nyheder for nogle mennesker og især dem, der arbejder i de berørte industrier, så er dette også gode nyheder for vores planet. Corona eller Covid-19 medfører en betydelig reduktion af drivhusgasser og andre luft-, vand- og jordforurenende output. I Venedig har dette ført til, at delfiner vender tilbage efter blot et par uger. Dette er et nyt syn. Derudover er kanalerne også klare og man kan endda se fisk.

Som sagt har Corona har sat en stopper for alle indrejser og udrejser det sidste stykke tid og for den sags skyld også et godt stykke ud i fremtiden. Men hvad har det egentlig af betydning? Sådan som det ser ud, så er rejser med fly en af de transportformer, der udleder mest CO₂ om året. Hvis vi nu tager et kig på Milano, så er den gennemsnitlige koncentration af NO₂ i løbet af de sidste fire uger 24% lavere end fire uger tidligere dette år. Den gennemsnitlige koncentration i løbet af ugen mellem d. 16-22 marts var 21% lavere end for den samme uge i 2019. Tilsvarende tendenser fremgår i andre europæiske byer, hvor nedlukning ligeledes er blevet indført i løbet af ugen mellem d. 16-22 marts. Covid-19 har ikke blot sat en stopper for flytrafikken, men også skruet markant ned for andre transportmidler. Folk er blevet bedt om at isolere sig selv, så meget som muligt. Dette fører til mindre transport og dermed mindre udledning af CO₂ i atmosfæren, da mennesker kun kører ud efter det der er højst nødvendigt.

En anden overraskende og uforventet følge som Corona virussen har ledt til er mindre madspild. På grund af Corona prøver vi at mindske vores besøg til de forskellige supermarkeder. Det er vi begyndt at gøre i form af madplaner. På denne måde køber vi kun det, som vi har planlagt og en mængde som er passende til husholdningen. Dette medføre mindre madspild, da husholdningerne ikke køber for meget og smider mindre mad væk.

Som nævnt ovenfor er der en masse positive effekter ved corona og menneskets fravær. Men er det muligt at vedholde disse effekter når sygdommen engang er ovre? Det kommer højst sandsynligt til at kræve samarbejde og at vi indser at ved at overholde et par miljøvenlige regler, så er det muligt at se store forandringer.

Faktum er, at Corona og den medførte nedlukning af store dele af vores økonomi er god for miljøet. Blot få uger af menneskets fravær og naturen og miljøet klarer sig betydeligt bedre. Hvad kan dette fortælle os? Er vi egentlig den "ægte" virus som forurener og sviner jorden til? Jorden kan leve uden os, men vi kan ikke leve uden den, så lad os nu passe godt på den.

EN ANDERLEDES VERDEN

Ida

Verden har taget en drejning på globalt plan meget hurtigt og der sker hele tiden nye konstruktioner man skal forholde sig til. Dette er der nogle mennesker der tager ind til sig og prøver at forstå, mens andre slet ikke opfatter noget. De kan synes, at dem der gør noget for denne pandemi skal forsvinde, er dumme, for ikke at opføre sig normalt i denne unormale tid. Det ses landet over, hvordan at menneskene opfører sig forskelligt. Man savner hverdagen, venner, kæreste, normale arbejdsformer osv. Mennesker er blevet sky overfor hinanden og undgår at komme for tæt. Der sker hele tiden nye rammer man skal følge. Det man normalt gjorde før, er ændret og ikke bare lidt, men meget.

Dette ses verden over, men på lokalt plan kan man tage udgangspunkt i supermarkederne. Jeg arbejder selv i et supermarked kaldet Føtex og har med tiden set et mønster i hvornår kunder kommer og handler. Bageren er proppet om morgen, eftermiddage efter arbejde, om fredagen, hvor kunderne skal handle til weekenden og så stille om aftenen. Dette mønster er også tydeligt for kunderne og derfor tænker ikke kun en kunde, men alle, at de må komme på et andet tidspunkt og handle. Men når alle tænker det samme, så i stedet for der er stille og roligt om aftenen, stormer kunder ind en

halv time før lukketid og det ender ud i, at vi som kasseassistenter, kan sidde langt over lukketid med kunder og fulde vogne.

Det er anderledes at komme på arbejde. Reglerne har ændret sig og mens at virksomheder kæmper for at holde gang i butikken, bliver vi nødt til at ansætte flere for ikke at vælte i arbejde. Vagten der kom inden vi lukkede, står der nu hele dagen for at holde øje med hvor mange der er i butikken ad gangen. Vi er flere på arbejde ad gangen både fordi der er mange kunder, men også at hver halve time skal man skiftes ud i kort tid, fordi man skal hen og vaske hænder. Nogle af medarbejdere kan bruge en vagt på at gøre rent og spritte af, for at butikken er så ren som muligt. Dette resulterede også i ødelagte hænder, efter flere omgange sprit og håndvaske i løbet af en vagt. Flere kasser er åbne, fordi kunderne skal spredes ud så meget som muligt, så de ikke står i flere meters kø, når man allerede skal holde to meters afstand. Dog selvom butikken vælter i kunder, så holder de heller ikke tilbage med at handle. Vogne efter vogne kommer fyldte ned til kassen. Hvis man lige giver den overfyldte vogn et blik, så er kunden hurtigt til at sige, at de også lige skulle handle ind til forældrene eller vennerne.

Men ikke nok med at butikken vælter i hysteriske eller ligeglade kunder, så har deres adfærd ændret sig. Jeg oplevede forleden i kassen bag mig, to kunder, der havde to forskellige holdninger. Den ene kunde var ved at pakke hendes varer for enden af båndet, mens den anden kunde lige havde betalt for hendes varer. Kunden der lige havde betalt, stod bare og kiggede på kunden, som stod og pakkede hendes varer. Hvorefter kunden der pakkede varerne, rykkede sig lidt og sagde at hun godt kunne komme forbi, men kunden som lige havde betalt assisterede, at det kunne hun ikke og at der ikke var 2 meters afstand. Herefter rykkede kunden sig yderligere, mens den anden gik hurtigt forbi og sagde ”det kan godt være du ikke er hysterisk, men det er jeg”, hvor den anden kunde udtrykte et flabede ansigtsudtryk. Dette er et tydeligt eksempel på hvordan der findes forskellige mennesker i denne situation. Et andet eksempel er også, hvis man nu selv står som kunde eller står i butikken på arbejde,

er der kunder, som aldrig har gået tættere på en, snakker en lige op i ansigtet og giver mønter lige i hånden, i modsætning til dem der går en halv fodboldbane rundt om en, står flere meter væk og snakker til dig og kun betaler med kort. Man er egentlig også blevet anbefalet til kun at betale med kort, så man undgår alle bakterierne på mønter, men ikke alle forstår dette. Af disse oplevelser, føles det som om at mennesket er blevet sky overfor hinanden. Danskerne som altid var så hjælpsomme har ændret adfærd.

Denne pandemi ramte i påsken. En rigtig travl tid i Føtex, da Salling Group altid har lukket i påskedagene, så kunderne kom altid og handlede, som om det var sidste dag på jorden i dagene inden vi havde lukket. Men dette kunne selvfølgelig ikke ske i år, så der skulle tages stilling til om vi skulle have åbnet for at sprede kunderne mere ud, så det ikke kun var Coop-butikkerne der stod med alle kunderne, som ville være rigtig skidt. Dermed blev der taget stilling til, at Føtex også havde åbent i påskedagene, hvor der normalt var lukket, så kunderne blev spredt ud i de forskellige butikker. Dette virkede til, at kunderne var tilfreds med, men der var dog stadig travlt og mange kunder kom ind og ud af Føtex i påsken. Men ikke nok med det, så har de ældre altid kunne gå ned og handle, når de lige havde overskud osv. Men de ældre er i den udsatte gruppe, så de kan ikke bare handle, hvornår det lystede eller overhovedet handle, så de skulle få nogen til at handle for dem, som nævnt tidligere. Det man gjorde i forhold til dette problem i Føtex var, at åbne kl. 7 i stedet for kl. 8, så de ældre også havde mulighed for at komme hen og handle. Dette har jeg også haft nogle oplevelser med, flere kommer nemlig med egne posere, masker, handsker og så vidt som en gasmaske og selvom vi vasker hænder og spritter, så kan kunden spørge om man ikke vil spritte ens hænder af, da de er i risikogruppen.

Føtex gør alt for at kunder kan komme trygt og handle ved os. Dette resulterer i, at flere fra Føtex landet over har deltaget i et eksperiment, hvor nogle bærer masker, mens andre ikke gør, for at se om det gør en forskel. Vi gør alt for at det hele kan vende tilbage til

verden før, men verden er anderledes nu. Dette er noget vi alle lever med og det er en forfærdelig tid, men så længe vi alle passer på hinanden, så skal vi nok komme stærkt om på den anden side af dette. Jeg vil fortsætte mit arbejde og give et smil til alle der kommer forbi og gøre mit arbejde, så længe det kræves og selvfølgelig håbe, at vi alle snart kan ses med dem vi savner allermest. Det kan være, at corona hjælper verden i sidste ende, til virkelig at stå sammen og komme tættere på hinanden, selvom det virker så fjernt.

VISER DE UNGE NOK ANSVAR UNDER CORONAKRISEN?

Louis

Vores verdenssamfund er inde i en sørgmodig periode. Virussen Covid-19 har i den seneste måned fløjet som et stort sort tæppe hen over hele verden. Først Kina, så Europa og nu også USA. Vi i Danmark har for længst indfundet os med den nye hverdag. Dog er der stadig nogle ting som vi glemmer at tænke over i en sådan tid. At passe på hinanden!

Mig selv, en ung fyr på 18 år, oplever i denne periode hvordan mange på min egen alder glemmer at tage hensyn til den situation vi står i. Trods de mange forbud og anbefalinger som Regeringen har pålagt befolkningen, ser jeg på daglig basis, hvordan mange af mine unge venner glemmer at tænke over hvad det er, de egentlig foretager sig.

Mange af dem tænker måske “jeg er ung og sund, der kan da umuligt ske mig noget hvis jeg bliver smittet?”. Det kan de fortrinsvis også have ret i. Problemet i at lade sin hverdag tage udgangspunkt i den holdning har i stor grad heller ikke noget med de unges helbred at gøre. Pointen er indlysende. Det er at de ældre- og andre mennesker med svagt helbreds risiko for at blive smittet bliver meget større, hvis alle går rundt og lader som ingenting.

Jeg ser ikke mig selv som helt uskyldig i denne diskussion. Dog kan jeg heller ikke se hvorfor, at det er så meget sværere for os unge at forstå alvoren bag dette? Er det simple svar hensynsløshed? Og hvordan skal os unge mennesker lære at tage mere hensyn til verdenssituationen og reducere risikoadfærden?

Det første skridt mod at reducere risikoadfærden er allerede taget. Det er forbuddene og påbuddene: Man må ikke være mere end 10 samlet, du må ikke være i fysisk kontakt med andre, du skal holde afstand etc. Andre og mere specielle forholdsregler er også blevet taget i brug for at inddæmme smittefaren. Det kunne fx. være de nedlukkede udendørs fitnessfaciliteter eller ensretningen rundt om søerne i København. Man søger altså ændring på adfærd gennem lovindgreb og regulering. Det er bare ikke altid, sådanne regler bliver overholdt.

Om man har lyst til at overholde reglerne eller ej hviler udelukkende på det enkelte individs indstilling. Et menneskes moral og etik. Moral er defineret som hvilke handle- og tænkemåder, der er rigtige eller forkerte, gode eller dårlige, især i henhold til en bestemt persons normsæt. Etik er overvejelser over moralens grundlag. Jeg tror ikke, at der er mange mennesker som er i tvivl om, hvilken handle- og tænkemåde som er den rigtige her. Her er det altså det enkelte individs egen etiske overvejelser som er fundamentet for inddæmningen af smitten. Hvilke overvejelser kan så stille spørgsmål ved denne situations grundlag og alvor?

Det er et svært spørgsmål at svare på. Jeg tror, at det til dels er fordi, at de unge i en vis grad kun er sammen med deres venner på deres egen alder. De unge føler altså, at de ikke udgør nogen fare for deres omverden, hvis "de alligevel bare smitter et andet sundt, raskt og ungt menneske". De mangler i stor grad muligheden for at se ud over deres egen næsetip og dermed opdage hvilken meget forværende effekt deres sociale samvær har på omverdenen.

Lad os tage som eksempel at jeg var den hensynsløse unge som var endt op med at have Covid-19. Lad os bare sige, at min far havde

fået virussen på sit arbejde og så derefter havde smittet mig. Jeg tager så ud og er sammen med en ven som også opfører sig hensynsløst fordi, at han føler sig ligeså "uovervindelig" som jeg gør. Han bærer nu virussen fordi, at vi ikke holdte nok afstand. Han tager så hjem og smitter sin mor som arbejder på det lokale plejehjem. Man skal vist ikke være den skarpeste kniv i skuffen for at regne det næste stadie i processen ud. Den ven som jeg smittede ville så højst sandsynligt gå ud, og smitte flere af sine venner som så også ville risikere at smitte deres forældre. Det er et af de eksempler på, hvorfor antallet af smittede er så afhængigt af det enkelte individs opførsel.

En anden variabel som også kan være med til at svare på spørgsmålet om de unges manglende hensyn, er de sociale medier.

Jeg har selv følt en meget stor rastløshed i denne tid. Den er kun blevet forstærket, når jeg har kigget på de sociale medier. Når man er på min alder, bliver rastløshed hurtigt til kedsomhed, og de følelser bliver hurtigt vækket når man kaster et hurtigt blik på Instagram. Der ser jeg nemlig mange af mine venner som måske tager for lidt hensyn. De lægger billeder op, hvor de er sociale og hygger sig. På opslagene ser jeg ikke mange kommentarer eller reaktioner. Det vigtigste (for dem som lægger opslagene op) er også, at ens omgangskreds bare ser, at man laver noget. En slags vedligeholdelse af social status.

Det er da ret uretfærdigt for dem som rent faktisk følger anvisningerne. En som følger anvisningerne begynder da også at stille spørgsmål til deres egen opførsel, når de ser at alle på de sociale medier ikke tager så meget hensyn. Tanker såsom: "Udgør jeg virkelig en stor trussel for min omgangskreds? Hvis mine venner kan opføre sig sådan, hvilken forskel ville lille mig så kunne gøre?".

Har det dog ikke også altid ligget i de unges natur at være rebelske? Har det ikke altid været de unges lod at bryde med normerne? Jo! Og det er derfor, at denne krise er så svær at overkomme for os unge

uden at bryde reglerne. Os unge mennesker er lige nu i den periode i vores liv, hvor vi skulle prøve- og opleve nye ting, som kunne have givet os livserfaring. Det er en af de store grunde til, at mange af os nu vælger at bryde de midlertidige normer som hersker under denne krise, for så at skabe vores egne identiteter.

Jeg var også sammen med to af mine gode venner forleden dag hvor vi fik en god snak over nogle øl. Der var ikke så meget at tale om, men de små stunder man har i denne tid, lærer man hurtigt at sætte pris på. Det gør så også, at man hurtigt keder sig dobbelt så meget som før, når man går hver til sit. Det er nok fordi, at det går op for en, hvor meget sjovere man kunne have det før der brød en verdensomspændt pandemi ud. Det føltes også mærkeligt, da vi alle tog hjem uden at have givet hinanden hånden, men det er bedre end ingenting.

Så der er altså muligt at have det sjovt på trods af begrænsningerne. Det er dog ikke helt det samme. Det er et eksempel hvor, at hensynet nemt kunne være glemmt. På trods af at vi holdt afstand, efterlader man da stadig en sådan komsammen med tanken: ”Var det virkelig en god idé at vi mødtes? Det ville da have været klogere hvis jeg havde ladet være ik?”

Så ja, det kan altså være svært at være ”Palle Alene I Verden” men det er nu, at det er allervigtigst at følge anvisningerne, nu hvor talene er endelig begyndt at falde.

Os unge mennesker er også klar over dette, men nogle af os føler måske også at hele verden er imod os i øjeblikket. Vi er jo altid blevet fortalt, at det er NU, at vi har chancen for at have det sjovt. Hele denne sommer er jo for os unge blevet aflyst. Mange i min omgangskreds havde fx. også en klar plan om at tage på Skanderborg Festivalen her til august. Det er af meget klare årsager ikke længere en mulighed.

Sommeren er altså blevet aflyst. Det er en meget stor årsag til, at mange unge mennesker nu griber chancen for at lave noget ligeså

snart, at de får chancen. Det har jeg da også selv gjort. Når man ligger og keder sig nogle dage i træk uden at lave noget synderligt interessant, virker det lige pludselig meget attraktivt så snart der kommer noget op, som er lidt sjovere end det den nye hverdag tilbyder.

Man kan altså ikke meget mere end at tænke sig om en ekstra gang, inden man tager over til ens gode venner eller veninder. Det vil jeg i hvert fald gøre. Som nævnt før er det nu, at det er allervigtigst at følge anvisningerne!

KREATIV KARANTÆNE

Marie og Louise

Hverdagen går hurtigt. Mange ting gentages om og om igen. Skole, lektier, arbejde og de mange ting der hører til. Hartmann Rosas teori om samfundet som et hamsterhjul er mere en realitet end nogensinde før, dette gør at tankerne i løbet af arbejds- og skoledagen går på at ligge derhjemme i sofaen og se en god film eller serie. Virussen COVID-19 opstår og nye belsutninger skal tages. Danmarks Statsminister Mette Frederiksen tog en beslutning om at “lukke” hele Danmark ned. Alt fungerer pludselig over nettet og er virtuelt. Alle fritidsting kan ikke lade sig gøre, og du må maks ses med 10 personer. Der er pludselig en masse tid til overs i hverdagen, og hvad skal man nu lave? Hverdagen går nu med at bruge tid på nogle helt anderledes interesser som man måske aldrig har prøvet, eller hobbyer som man bare aldrig tager sig tid til i hverdagen.

Corona krisen er en tid der er med til forandre alle mennesker. Det er ikke kun noget der påvirker os mennesker i Danmark, men derimod noget der påvirker hele verden. Vi er allesammen ved at gå igennem en fase, hvor vi ikke rigtigt ved hvad der skal ske, eller hvad der kommer til at ske. Alle sidder med en tanke omkring hele situationen, og prøver at forudsige fremtiden med corona krisen i vores liv. Den 11. marts 2020 lukkede Mette Frederiksen meget af

Danmark ned. Det startede ud med to uger, men derefter blev det til flere. Jo længere end i forløbet man kommer jo mere ensartet og kedeligt bliver det at gå derhjemme. Dette er med til at skabe nye tanker for alle, for hvad skal man nu lave? Det er her man har tid til at prøve nogle ting af derhjemme, man ikke normalt har tid til. De hobbyer man har glemt, eller de skjulte talenter som ikke normalt kommer til udtryk i hverdagen kommer pludselig til udtryk. Det at der nu ikke er nogle udefrakommende omstændigheder til at fjerne ens fokus, har sat de kreative sanser i gang hos mange. Selvom vi i denne tid mangler kontakten med andre mennesker, har det hos mig stimuleret min hjerne på en helt anden måde. Pludseligt dyrker jeg yoga hver dag, deltager i virtuelt morgengymnastik, maler nyt kunst til mine vægge samt syr diverse tøj. Man begynder nu at få et helt andet syn på ens hverdag og dermed også ens liv. Prioriterer man altid de bedste ting, og prioriterer man egentligt det der gør en mest glad? Ens interesse for løb og kunsten, er pludselig blevet en helt anden og måske meget større. Dette er bare nogle af de ting, som er svært for mange mennesker at få brugt tiden til i en normal hverdag. Men hvorfor tager vi os ikke tid til at gøre det i vores normale hverdag? Hvorfor venter vi med at gøre nogle anderledes og kreative ting til vi bliver gamle. Det er nogle af disse tanker som isolationen og corona krisen har sat i gang hos mig.

Mange af os har en eller anden plan for livet med en fast form, og derfor har vi ikke tid til ting der er uden for planen. Vi går i folkeskole til vi er 16 og så studerer vi indtil vi er 30, herefter har vi ret travlt med at nå villa, volvo og vovse. Denne form for struktur overlader ikke mange øjeblikke til tilfældighederne, altså må man selv prioritere i de få øjeblikke man har til overs. Hvor det er de færreste af os som bruger disse øjeblikke på at udvikle på os selv, frem for at tilbringe dem med andre eller få ro i sindet et øjeblik. At male porcelæn eller dyrke yoga er aktiviteter vi må vente med til vi går på pension. Vi venter hele livet og de fleste af os sparer sammen til når vi bliver gamle og kan nyde livet.

Men jeg kommer jo til at være på arbejdsmarkedet til jeg er 70.

OMSTILLINGSPARATHED I EN SÆLSOM TID

Martha

Hvis man slår ”sælsom” op i ordbogen står der: mærkelig, fremmedartet eller mystisk, og det er på mange punkter en passende måde at beskrive den tid, vi lever i nu. Hverdagen er for mange gået i stå. En følelse af at være frakoblet fra moderskibet har ramt mange, og nu er det for alvor tid til at bevise den omstillingsparathed, mange snakker om at vi er så dygtige til – og det har Danmark også i den grad gjort. For blot et par dage siden efter en god måned i et nedlukket samfund, blev der udmeldt at vi påbegynder en genåbning af Danmark. Hvorfor kan Danmark det nu?

Mennesket i det senmoderne samfund er bygget til at organisere og planlægge, og især i den vestlige verden viser dette sig. Det er hvad der adskiller os fra urmennesket. Vi er vant til, at viden er altafgørende. Derfor er den situation, vi står i, ekstremt uvant og ubehagelig. Vi trives som moderne mennesker meget dårligt i det uvisse. Vi er vant til at have steder at søge hen for svar, men i denne tid er vi nødt til at erkende, at ikke engang vores regering og eksperter ved hvordan verden ser ud om en måned, sågar ikke engang om en uge. Asfalten lægges mens vi går, og selvom vi gør alt, hvad vi kan, for at prøve at kontrollere situationen, så er vi i en force

majeure lignende situation og accept af uvished er det første skridt i den rigtige retning.

Danmark er et af de mest privilegerede lande, når man kigger på politisk korrupsion og tillid, og det har især vist sig i denne mærkværdige tid. D. 11. marts da Mette Frederiksen meldte ud, at skoleelever og mange offentlige ansatte skulle sendes hjem, var der ingen debat. Da hun senere meldte ud, at der skulle holdes afstand, og forsamlinger over 10 personer var forbudt, var der ingen debat. Uenigheden har generelt ikke været til at lægge mærke til. Det er en situation, hvor tillid af har været altafgørende. Tillid til regeringen, og tillid til hinanden. Vi har snakket om samfundssind i denne tid, og vi har vist det. Man må ikke glemme, hvor heldige vi er. For man skal ikke være i tvivl om, at denne tillid og respekt for hinanden er byggestenen for omstillingsparatheden.

For vores livslyst er nogle gange ikke klar over den krise vi står midt i. Aldrig har himlen syntes så blå og solens varme så fristende. En overvældende trang til at nyde solen i selskab med sine nærmeste, holde fester i de lune sommernætter og rejse kloden rundt hvis ikke vi vidste bedre. Men i vores samfund har det at sikre sundheden heldigvis i høj grad været i fokus. Her har danskerne også været omstillingsparate, og det tog heller ikke mere end nogle få dage, før begyndelsen på skype-fødselsdage, fællessang i lejlighedernes baggård og online fitnesshold. Kreativiteten blomstrer, og nye hobbyer kommer i spil. Dog har det ikke været helt til at undgå at begive sig ud i det lune forårsvejr, vi er beriget med i disse dage. Parkerne og strandene er fyldt til randen, men med afstand selvfølgelig, og det med at være tæt samlet indenfor, det ikke er ikke noget der sker – eller i hvert fald ikke noget vi ser.

En anden ting der har bredt sig meget i takt med, at krisen fortsætter, er kollektiv skam. For som sagt ser vi ikke folk tæt samlet, men mange skulle heller ikke nyde noget af, at dele det hvis de var. Her kommer det moderne menneskes higen efter at være det perfekte menneske i spil. Man skal vise overskud og omstillingsparathed i

stor grad, og det gør man ved at fremvise sin egen fortolkning af sammen – hver for sig. De sociale medier er spækket med opslag hvor folk sidder på afstand, tilbringer tiden med kun familien, eller det nyeste bagværk. Sociale medier viser sig på denne måde fra sin bedste side som et sted hvor man finder inspiration til en kedelig dag, og som et fællesskab som står sammen i kampen mod corona.

Så hvad har gjort at Danmark langsomt kan åbne op nu? En blanding af tillid og kreativitet og et fællesskab uden lige. Det vi oplever lige nu, er noget vi aldrig har oplevet før. En verden, der er så uvant, at det kan være svært at håndtere. Mette Frederiksen har fra starten udmeldt, at vi kommer til at lave fejl, og det har vi helt sikkert også. Både på højt og lavt plan. Men det vigtigste lige nu er radikal tilgivelse og radikal åbenhed. En accept for, at ingen ved, hvad der er det rigtige at gøre lige nu, men at alle gør deres bedste. Fejl ligger i vores natur, og det er tid til - helt på kristent vis - at sætte tilgivelsen og accepten i fokus og at stå sammen hver for sig.

AT KUNNE SE LÆNGERE END ENS EGEN BOBLE

Sofie og Noa

Vi lever alle vores liv forskelligt, men acceptere vi hinanden for at leve livet forskelligt trods de mange nye rammer og regler. Presser vi hinanden som et samfund eller hjælper vi hinanden til faktisk, at kunne komme videre som et samfund. Hvordan påvirker det os som enkeltpersoner ikke at have vores normale hverdag? Det som for mange af os startede helt bræt, ingen større forsamlinger, kram og tomme gader som hurtigt blev en helt uvirkelig del af vores hverdag. Helt ligesom starten på en film. På mange måder ser man dog et helt nyt samfund når man kigger ind i de danske corona tider. Et samfund fyldt med positivitet, kreativitet og glæde til at passe og hjælpe andre mennesker som muligvis ikke står i den samme position som en selv. Corona tiden er en god måde til at kunne komme til at tænke på andre og det ansvar man selv står med. Det handler pludseligt ikke mere kun om dine nærmeste men nærmere og hele Danmark. Det at skulle tænke på at dine egne handlinger har konsekvenser for den ældre dame som du stødte ind i supermarkedet eller at specifikt valgte ikke at invitere veninder over til kaffe for hvad nu hvis der skete noget.

Kigger man på den positive del af corona, kan man her komme ind på

det psykiske, og den fordel corona har draget til ens selvforståelse. Ens selvforståelse kommer virkelig på prøve, og man bliver tvunget ud til at reflektere en del mere omkring ens liv og hvordan man ter sig. Man kan altså sige at der kommer en påtvunget bedre moral for sine medmennesker og andre mennesker. At skulle tænke i nye baner over at noget man gør, kan have konsekvenser for andres helbred, kan drage videre til at man i en højere grad tænker sig langt mere om, selvom man ikke selv er i risikozonen. Netop det med at man begynder at tænke sig mere om, og bare det at en tur i Netto kan gøre at man pludselig føler at man står til ansvar for flere end bare en selv, kan skabe en helt unik fællesskabsfølelse. Fællesskabsfølelsen bunder her i at man alle har det samme fælles mål, nemlig at komme tilbage til en normal hverdag igen, og slippe væk med virussen. Det at vi som et samfund er nødt til at hjælpe hinanden i tider som kan se helt sorte ud, burde kun bringe os tættere sammen. Det er tid til at tænke ud over sine egne behov, og tid til at sætte fokus og interesse på din familie, venner og naboer.

Ikke at man skal tage fejl af den alvorlige situation, men overskrifter som død, sygdom og økonomisk krise ses over hele landet eller nærmere verden. Vi er som samfund og enkeltpersoner nødt til at leve i nuet og være med til at tage stilling til hvordan vi lige nu skal komme igennem denne alvorlige situation. Vi vil alle det samme, så dermed er der kun en vej til det og det er at passe på hinanden. Den tid som førhen blev brugt på alt det praktiske, bliver nu brugt på samværet i familien og dybere samtaler med hinanden. Det at alle pludselig er samlet i hjemmet, at der er ro og ikke mindst tid til at høre hinanden gør også en kæmpestor forskel fra den ellers meget travle og stresset hverdag. Denne krise kan dog også føre til at man som familie kan blive stillet i nogle anderledes situationer, og det lige pludselig er nogle helt andre problemer man skal tage stilling til. Det med at man pludselig er en hel familie hjemme, og alle har hver sit at give sig til, om det er arbejde, skole eller andet. Man bliver tvunget ud i at have en større respekt for andre, og især sine medmennesker.

Alt dette får virkelig en til at reflektere over hvor man er i livet som individ i denne store verden som alle kæmper sig ud af denne alvorlige situation, er det mon noget vi kan lære af alle sammen, eller vil den førhen normale hverdag komme langsomt tilbage igen efter denne tid? For hvor meget har man ikke allerede lært efter denne tid, man har selv som ung teenager lært mere om sig selv på disse få måneder, end man måske vil have gjort gennem hele sit teenage liv. At man nu som ung begynder at tænke over hvordan man ter sig rundt i et samfund der er så præget af en virus. Man håber lidt på at hele verden lærer af det her og alle får en følelse af, at hvis vi kan klare det her sammen, hvad kan man så ikke også udrette sammen. Den selvindsigt det fører at man i en så ung allerede lærer om at være en del af et fællesskab og at se videre ud end ens egen lille boble. Det er ikke kun os som teenagere der snart fylder 18 som lærer noget af det her, man lærer jo faktisk den her disciplin allerede nu i børnehaven, såfremt også i de mindre klasser. Man har som lille barn være nødsaget til også at kunne forstå situationen og man får det forklaret, og faktisk er langt de fleste børn vi har mødt, klar over situationen og det bliver nærmest gjort til en sjov leg at man skal vaske hænder og ikke må være for tætte på hinanden.

For at opsummere lidt omkring hvad det er man som enkelt individ, samfund og verden har fået ud af denne corona krise, så er det første vi kommer til at tænke på, bestemt den selvindsigt og fællesskabsfølelse det har medført. Man har alle som individer blevet tvunget til at tænke over andres behov frem for ens eget, og lige pludselig at skulle tage stilling til at noget man gør, kan føre til at en, eller en helt gruppe kan blive udsat for denne virus, som her også kan have døden til følge. Ikke kun kan det medføre død, men også en enormt stor sår blandt en større gruppe, heriblandt familien som nok den største faktor. Det er altså en større gruppe man lige pludselig rammer når et menneske dør.

SAMMEN HVER FOR SIG

Sophia og Laura

I denne corona krise er verdens evne til at fungere blevet sat på prøve og alle problemer er blevet sat på spidsen. Krisen startede ikke ligefrem stille ud, men derimod med panik i supermarkeder og slåskampe over toiletpapir, der ingen ende ville tage. Det så sort ud. Men verdens befolkning er kommet efter det. Faktisk får folk udrettet ting, som man aldrig før ville have haft hverken tid eller overskud til. I og med at hele verden er i lockdown, får hvert individ en pause fra sin normale hverdag, og dermed tid og mulighed for at sætte sig selv i fokus. Nu er det nemmere at mærke efter i maven og faktisk sætte tid af til at gøre, hvad man selv har lyst til - og ikke hvad man skal. Faktisk er der for de fleste ikke andet end al tid i verden. Nogle ser dette som et problem, men mon ikk alle kan vende det til noget positivt, hvis blot de prøver?

De lange timer i karantæne får tankerne til at flyde mere end normalt fordi man endelig har frirum til at lade tankemylderet løbe løbsk. Det er ikke længere de negative tanker, der tager over, men glæden ved en stressfri hverdag og fællessang på DR1, der varmer indeni. Den travle hverdag er blevet sat på pause. Det var en pause vi alle har haft brug for. Nu kan vi endelig trække vejret og se livet i perspektiv. Vi får en pause fra den hverdag, der normalt stresser

os til vi giver op. I stedet for at se denne tid som en timeout, hvor man ingenting kan nå, kan man se denne tid som en mulighed for at indhente alle de ting man ikke normalt kunne finde tid til. Dermed kan man bruge tid på at udvikle sig som person og udfolde sig selv på måder man ikke kunne før.

I denne tid er der også blevet skabt et fællesskab, som danskerne ikke før har set så meget til. Både kendte og normale mennesker samles på sociale medier til fællessang, morgengymnastik og hvad end man kan finde på i disse tider. Radiostationen, P3, er i løbet af karantænen hoppet med på bølgen om at gøre corona-tiderne lidt hyggeligere. I slutningen af hvert program synger de nemlig en fællessang, som en masse kendte også tager del i. Den danske rapper Tessa har som en af de kendte valgt at bidrage med et vers, der skal formindske de ensomme tider hjemme i stuen. Mange danskere er har også fået et ny hobby på dagsordenen, heriblandt morgengymnastik med komikeren Melvin Kakooza. Den måde de danske kendisser har taget del i fællesskabet på, er meget unik og noget vi skal være stolte af som land. Dette viser også at alle er villige til at få det bedste ud af karantænen og komme stærkere ud, som en helhed og uden at blive ensomme, og glemte derhjemme alene. Man har måske ikke mulighed for at se sine venner som man plejer, men sociale medier har gjort at at man stadig kan være sammen på alternative måder. Ligesom hashtagget, der hyppigt bliver brugt på diverse sociale medier #SammenHverForSig.

De kendte inspirerer også de danske borger til at udfolde sine kreative evner. Mange mennesker laver hjemmelavede møbler, begynder at sy eller lave smykker. Det store overskud til at lave disse ting er også kommet med den pause man har fået fra den travle hverdag. Man har nu også tid til at gennemrode skuret eller samle gamle sager og lave nye kreative ting. For nogle er det måske også rart at få en lille pusterum hvor man kan sidde og nørkle med et lille kreativt projekt. Ikke nok med at de kendte har spredt den gode stemning med fællessang og morgengymnastik, så har de også inspireret danskerne til at renovere hjemmet med nye møbler. Skumspejle i alverdens farver,

hjemmelavede malerier og nymalede krukker har overtaget instagram og trenden spreder sig. De kendte instagrammere især, har sat hjernen i blød for at finde på den mest geniale trend at starte. Lige nu er den trend at lave skumspejle i forskellige farver. Denne trend er en simpel måde at peppe sit værelse op på, ved blot at sprøjte montageskum, også kaldet bygge skumspray, rundt i kanten af et spejl og derefter enten male det eller lade det tørre.

I denne krise er der ikke kun tid til at udfolde sine kreative evner, men der er også tid til betænkksomhed. At ringe til sine bedsteforældre er ikke noget mange gør i den normale travle hverdag, men når stress fra den almindelige hverdag forsvinder, ser vi hinanden på en anden måde. Nu lægger vi mærke til hinanden og vi mærker hinanden, på en måde, der kan berøre mere end fysisk kontakt nogensinde ville kunne. Vi er alle i samme båd i denne krise, hvilket giver os tid til at stoppe op og tænke på, at ingen af os er her for evigt. Nu, mere end nogen anden tid, mærker vi, hvor vigtigt det er at leve mens vi gør det. Alle burde leve deres dage som var det den sidste, for det var dagen før lockdown, for nogle af os. Ikke alle kommer, hverken helskindet ud af denne krise, eller ud af den overhovedet. Ingen lever for evigt, dette mærker de ældre, og udsatte særdeles i denne tid, hvor vi må kigge os over skulderen for at se om personen bag os, står for tæt på, mens vi venter på at kunne købe toiletpapir i det lokale supermarked. Især vores bedsteforældre må kigge sig over skulderen, for at se om de nu bliver indhentet af den nærmest uundgåelige sygdom, de ikke alle ville kunne overleve. De bliver separeret fra alle deres kære, i håb om at det beskytter dem, men hvis det nu ikke gør, er det så forgæves?

Efter denne krise håber og tror jeg, at vi alle har lært noget. Jeg tror, at vi alle tager omsorg og fornyet overskud med ud på den anden side, når verden engang bliver normal igen. Et dagligt eller ugentlig opkald til sine bedsteforældre er noget vi nu sætter endnu mere pris på, og derfor vælger at fastholde gerningen i den normale hverdag. At stoppe op og tænke "Hvad har jeg lyst til at bruge min tid på?" er noget vi alle burde tage med i den travle hverdag. En lang række

danskere glemmer sommetider at sætte sig selv som prioritet, men det håber jeg at man har mulighed for at gøre efter denne tid.

DET SOCIALE AFSAVN

Tobias og Joachim

Corona krisen har ramt alle i hele verden og dermed også Danmark, i Danmark har vi sammen været gode til at dæmpe det uden et helt forbud for at forlade sit hjem. Dette har medført at vores hverdag har ændret sig og man bliver nødt til at tænke på nye måder for at kunne klare sig fx foregår alt undervisning virtuelt. I dag har de sociale medier givet os en kæmpe fordel ved at klare os igennem Corona krisen, men at man stadigvæk har brug for nærværet ved at være sammen i den virkelige verden og de sociale medier ikke kan være en fuldstændig erstatning. Har vi danskere som hel nation lært noget af corona krisen?

Corona Krisen har på mange måder givet os mere tid og måske på nogle måder mere tid til fordybelse. “Jeg tror, at vi er begyndt at tænke på vores eget liv på en anden måde og sætte det i perspektiv.” (linje side) Corona krisen har på en måde givet os en øjenåbner og at man nu ser ud over sin egen næsetip, den ekstra tid man har fået gør at man også har tid til at tænke på sine nærmeste medmennesker og man har et afsavn til sine klassekammerater kollegaer osv også selvom man kan snakke med dem over de sociale medier.

Før i tiden fyldte sociale medier mere og mere i hverdagen og debat-

ten omkring at man kan være social på de sociale medier var blussende. Man kunne leve og styre sit liv igennem online medier og det hele kunne foregå bag hjemme trygge vægge. Da Corona krisen så ramte og Danmark kom i lockdown var man lidt tvunget til at blive hjemme og leve sit liv gennem de sociale medier men det er jo ikke noget andet end det vi er vant til? Efter hverdagen pludselige forandring og man blev nødsaget til at blive hjemme skete der noget på de sociale medier. Det blev et sted man kunne mødes og være "normal" i en ikke så normal hverdag og det blev et sted hvor man lige pludselige ikke skulle behøve at vise sig fra sin bedste side hver gang. De sociale medier blev rent faktisk et medie hvor man kunne være sociale på og holde kontakten med dem man måske ikke havde muligheden for det under lockdownen. Der blev arrangeret forskellige sammenkomster i form af både træningssession, live hjemme koncerter og lækre ølsmagninger.

Man lever altså sit liv på en anderledes måde fx så er alle tvunget til at lave hjemmetræning hvor det førhen kunne være en meget social ting at træne sammen kan man ikke længere træne i større grupper."At vi fortsætter, som om intet er hændt. At vi ikke lærer lektionen." efter corona krisen skal vi ikke bare leve vores liv helt ligesom før, men vise at vi stadig kan stå sammen i de svære tider og være bedre til at sætte pris på de ting vi har og ikke dem vi ikke har. Dette hører også sammen med at vi tænker på en lidt anderledes måde og man prøver at klare sig med det man har uanset om det er med arbejdet, skole eller nogle fritidsinteresser hvor man ikke har de samme muligheder som tidligere. Mange sætter mere pris på de små ting som at gå en tur med familien eller mødes med venner hvilket man måske ikke ville have gjort i samme grad hvis corona krisen ikke var kommet og bare havde taget for givet.

Corona krisen har været med til at man måske tænker lidt mindre på sig selv og har tid til at tage sig af de nærmeste."Hvad er det største afsavn, du selv har måttet lide?" Alle har lidt et afsavn på den ene eller anden måde i corona krisen hvilket også viser os at man i endnu højere grad end før har alle nationer på verdensplan

prøvet at mindske corona udbruddet selvom det skader ting som økonomien hvilket viser at hvis man holder sammen og arbejder sammen er man altså bare stærkere. Nu mødes man i mindre vennegrupper eller bruger nettet til at kommunikere sammen, men selvom vi har fået en masse goder ved de sociale medier har vi stadig et afsavn til nærværet ved at være sammen fysisk.

